

ISSN 1318-5772 XXVII (2020) št. 1

B Ź J A B E S E D A D A N E S

Revija Zavoda Biblično gibanje

»V začetku je bila Beseda.«

(Jn 1,1a)

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος

בְּרֵאשִׁית הָיָה הַדָּבָר

NOVA RUBRIKA
BIBLIČNI TOPOSI

POGOVOR
Z GREGORJEM ČUŠINOM

PRIPOROČAMO V BRANJE
Dotakni se ran

VSEBINA

UVODNIK	3
Pogovarjati se o Besedi in z Besedo Maksimilijan Matjaž	
MALI KLJUČ SVETEGA PISMA	4
Novi ljudje za nove naloge – meščan v puščavi s. Snežna Večko	
BOŽJA BESEDA RASTE	5
V začetku je bila Beseda Majda Kočar	
PAPEŽ FRANČIŠEK POSLUŠA BOŽJO BESEDO	6
Primož Erjavec	
POGOVOR S PRIJATELJI BOŽJE BESEDE	8
Recept za doseganje svetosti: pustite se ljubiti! Pogovor z Gregorjem Čušinom Zlata Krašovec	
RAZLAGA ODLOMKA STARE ZAVEZE	13
Bog besede Samo Skralovnik	
BRALCEM BOŽJE BESEDE	16
Kako brati Božjo besedo danes Marjeta Petek Ahačič	
IZZIV ZA DELO V SKUPINAH	19
Razgled, ki ga vidijo Božje oči Teja Omerzel	
OSEBE V SVETEM PISMU	21
Tista gospa, ki ji je hči priplesala prerokovo smrt Izet Veladžić	
BIBLIČNI TOPOSI	22
Jeruzalem Samo Skralovnik	
CERKVENI OČETJE BEREJO SVETO PISMO	24
Kromacij oglejski o Eliju in lakoti po besedi br. Jan Dominik Bogataj, OFM	
BIBLIČNA SKUPINA SE PREDSTAVI	26
Biblična skupina župnije Hoče Marjana Barbarič	
PRIPOROČAMO V BRANJE	29
Tomas Halik, Dotakni se ran Vlasta D. Rus	
SMEJATI SE S SVETIM PISMOM	31
Neverjetna bitka Samo Skralovnik	
POROČILO	
Pogovarjala sta se. Praznovanje Nedelje Božje besede	34
Živite kot otroci luči. Svetopisemski maraton 2020 Eva Strajnar	38
Srečanje katoliške biblične federacije v Romuniji s. Snežna Večko	39

BOŽJA BESEDA DANES je katoliška revija,
ki jo izdaja Zavod Biblično gibanje.
Izhaja trikrat letno.

Revijo lahko naročite ali odjavite po pošti
na naslov gibanja in uredništva.

NASLOV ZAVODA IN UREDNIŠTVA:

Zavod Biblično gibanje
Poljanska cesta 2, 1000 Ljubljana
info@biblicnogibanje.si
www.biblicnogibanje.si

 www.facebook.com/biblicnogibanje.si

UREDNIŠKI ODBOR:

Vlasta Doležal Rus, Zlata Krašovec, Marjeta Petek Ahačič,
Tatjana Rupnik, dr. Samo Skralovnik
Odgovorna urednica: Špela Fortuna
Glavni urednik: dr. Maksimilijan Matjaž
Lektoriranje: Anton Kocmut
Fotografije: Avtorji uporabljenih fotografij so navedeni pod
fotografijami. Kjer avtorstvo ni navedeno, je uporabljen
spletni vir.
Fotografija na naslovnici: Mojmir Fortuna
Oblikovanje in prelom: Branka Smodiš
Tisk: Salve, d. o. o., Ljubljana
Revija Božja beseda danes izhaja s podporo SŠK.

Priporočen je prostovoljni dar za pokritje stroškov izhajanja revije.
Transakcijski račun pri Delavski hranilnici: 5156 6100 0002 0986006

POGOVARJATI SE O BESEDI IN Z BESEDO

Avtor fotografije: Samo Skralovnik

Na Nedeljo Božje besede, 26. januarja 2020, smo tudi v Cerkvi na Slovenskem vstopili v obhajanje *Leta Božje besede*. Namen tega leta, ki ga je razglasila Katoliška biblična federacija pod vodstvom takrat še manilskega kardinala Luisa Antonia Tagleja, je okrepiti vero v moč Božje besede ter ob spominu na največjega prevajalca Svetega pisma svetega Hieronima Sveto pismo čim bolj približati vsakdanjemu življenju slehernega vernika. Temu poslanstvu se pridružuje tudi Biblično gibanje v Sloveniji, ki želi v tem letu storiti še več, da bi lahko Božja beseda nagovorila čim več ljudi. V ta namen smo lani jeseni ustanovili *Biblično zavezo* bralcev Svetega pisma, ki počasi že postaja družina in katere člani se medsebojno podpirajo v vztrajanju pri branju in raziskovanju Svetega pisma ter iščejo vedno nove načine, kako to pismo Boga približati še drugim in zanj pričevati. V to zavezo vabimo vse ljudi, ki berejo Sveto pismo. Naj nikogar ne odvrne strah, da bi si s tem naložil še eno obveznost, ki je ne bo mogel izpolnjevati. Prvič zato, ker te naše odločitve ne gradimo na lastni moči ali popolnosti, saj bo On, »ki je v vas dobro delo začel, to delo dokončal« (Flp 1,6). Drugič pa, ker se člani zaveze opiramo tudi na medsebojno solidarno pomoč in drug za drugega prinašamo besede Svetega pisma pred Očeta. Za medsebojno spodbujanje in povezanost skrbi tudi spletna stran gibanja (www.biblicnogibanje.si), ki smo jo v lanskem letu prenovili in postaja počasi vedno bolj prepoznaven kraj izobraževanja, povezovanja in pričevanja bralcev Svetega pisma.

Tudi nova številka naše revije želi prispevati k aktivnemu obhajanju Leta Božje besede. Najlepša bomo obhajali tako, da se bomo najprej v osebni molitvi in razmišljanju pogovarjali z Besedo, potem pa iskali priložnosti, da bi se čim več tudi v javnosti pogovarjali o Besedi, o Svetem pismu in o naši izkušnji s to knjigo knjig – kot sta se pogovarjala dva učenca na poti v Emavs (Lk 24) in kakor to neumorno dela papež Frančišek. V tokratnem članku o njegovem poslušanju Božje besede boste lahko brali izbor spodbud za branje Svetega pisma iz njegove temeljne apostolske spodbude *Veselje evangelija*, ki se jo spleča vedno znova vzeti v roke. Med drugim nam želi tudi sporočiti, da Sveto pismo prvenstveno pripada vsem – Božjemu ljudstvu – in ne samo izbranim poznavalcem. Ker je nastalo kot sad dialoga med Bogom in njegovim ljudstvom, ima bistveno občestveni značaj, zato se ne more nihče kot posameznik sam dokopati do njenega resničnega pomena. To vedno znova potrjujejo tudi člani biblične šole in bibličnih skupin. Eno takih živih vam predstavljamo tudi v tej številki. Biblične skupine, pravi papež v svojem apostolskem pismu *Aperuit illis*, kjer »Božja beseda združuje verujoče in jih naredi za eno ljudstvo« (AI 4), so idealni kraji, kjer lahko Beseda spregovori na življenjski, vsakemu razumljiv način.

V reviji boste lahko brali še druge članke, v katerih se avtorji na osebni, strokoven in premišljen način soočijo s Svetim pismom ter podelijo z nami svoja spoznanja in izkustva. Na mesto naše zveste sodelavke s. Ivanke Tadina, ki se je konec lanskega leta po težki bolezni preselila v naročje nebeškega Očeta, nas bo z Malim ključem Svetega pisma skozi zgodovino izvoljenega ljudstva vodila s. Snežna. Svoje delo kot odgovorna urednica pa s to številko zaključuje tudi gospa Špela Fortuna. Hvaležni smo ji za njeno požrtvovalno in strokovno delo, s katerim je bistveno pripomogla, da ima naša revija tako lepo prenovljeno in vsestransko nagovarjajočo podobo. Želim si, da bi lahko še naprej vsi skupaj pričevali za lepoto in moč Božje besede ter pomagali usmerjati »ušesa vsega ljudstva« k tej knjigi Življenja (prim. Neh 8,3).

PAPEŽ FRANČIŠEK POSLUŠA BOŽJO BESEDO

O pomenu branja Svetega pisma je papež Frančišek spregovoril takoj v apostolski spodbudi *Veselje evangelija*¹ (VE), temeljnem dokumentu svojega pontifikata. Člene dokumenta, ki jih namenja pridigarjem za dobro pripravo, smo opremili z vprašanji v namišljenem intervjuju s svetim očetom.

Kaj je prva stvar, ki naj jo stori tisti, ki vzame v roke Sveto pismo z namenom, da bo iz njega dobil sporočilo, pa najsi bo to pridigar, preučevalec ali član biblične skupine?

Potem ko smo poklicali na pomoč Svetega Duha, je prvi korak, da vso pozornost posvetimo svetopisemskemu besedilu. Ko se ustaviš in skušaš razumeti sporočilo besedila, izpolnjuješ služenje resnici. Ponižnost srca priznava, da nas Božja beseda vedno presega, priznava, da nismo njeni lastniki niti gospodarji, ampak samo njeni varuhi, njeni glasniki, njeni služabniki. Ta naravnost ponižnega in strmečega češčenja Božje besede se izraža v tem, da se mudimo ob njej in jo skrbno preučujemo v svetem strahu pred tem, da bi z njo ravnali samovoljno. (VE 146)

Pravite, da moramo priti pred Božjo besedo s pravim odnosom.

Potrebna je potrpežljivost, da bi mogli potem razlagati svetopisemsko besedilo. Odložiti je treba ves nemir in uporabiti čas, zanimanje in nedejano podaritev. Odstraniti je treba vsako zaskrbljenost, ki koga tare, da bi stopili v drugo območje spokojne pozornosti. Nobenega smisla nima, da beremo svetopisemsko besedilo, če hočemo doseči hitre, površne ali neposredne učinke. Zato to terja ljubezen. Edino stvarjem in osebam, ki jih ljubimo, brez naglice posvečamo čas,

ne da bi pričakovali vračilo. Tu gre za to, da ljubimo Boga, ki želi govoriti z nami. V duhu te ljubezni moremo preživeti ves čas, ki je potreben, v pričakovanju učenca: »Govori, Gospod, tvoj hlapec posluša« (1 Sam 3,9). (VE 146)

Samuel je šele v tretje dobil pravi odgovor od svojega učitelja. Ali bomo mi lažje razumeli, kaj pomenijo klici Boga za nas?

Predvsem moramo biti prepričani, da ustrezno razumemo pomen besed, ki jih beremo. Rad bi poudaril nekaj, kar se zdi očitno, a tega ne upoštevamo vedno: svetopisemsko besedilo, ki ga preučujemo, je staro dva ali tri tisoč let. Njegova govorica je povsem drugačna od naše današnje. Naj se nam še tako dozdeva, da razumemo besede, ki so prevedene v naš jezik, to ne pomeni, da tudi pravilno razumemo, kar je hotel povedati sveti pisatelj. Dobro poznamo različna sredstva, ki jih daje literarna analiza. Treba je paziti na besede, ki se ponavljajo ali stopajo v ospredje; poznati zgradbo in svojski ritem besedila; premisliti prostor, kjer so osebe, itn. A ni cilj, da razumemo vse majhne podrobnosti besedila. Najpomembnejše je odkriti, kaj je glavno sporočilo, ki besedilu podeljuje zgradbo in enoto. (VE 147)

Glavno sporočilo je gotovo ključ za razumevanje vsega. Pa tudi pridigarju, ki razlaga Božjo besedo, bo pomagalo, da bo znal pravilno usmeriti svoj govor. Je tako?

Pisec je hotel na prvem mestu posredovati osrednje sporočilo, vključno s tem, da spoznamo ne le misel, ampak tudi učinek, ki ga je tisti pisatelj hotel doseči. Če je bilo neko besedilo napisano zato, da bi tolažilo, ga ne smemo uporabiti za to, da bi popravljali napake. Če je bilo napisano, da bi spodbujalo, ga ne uporabljamo, da bi poučevali. Če je bilo napisano, da bi nas učilo o Bogu, ga ne uporabljajmo, da bi pojasnjevali razna teološka mnenja. Če je bilo napisano, da bi spodbudilo k

¹ Papež Frančišek, Apostolska spodbuda *VESELJE EVANGELIJA – EVANGELII GAUDIUM*, Cerkevni dokumenti 140. Ljubljana: Družina, 2014.

BOG BESEDE

»Velikokrat in na veliko načinov je Bog nekoč *govoril* očetom po prerokih, v teh dneh poslednjega časa pa nam je *spregovoril* po Sinu.« (Heb 1,1-2)

Prvi vrstici iz Pisma Hebrejcev povzemata eno temeljnih lastnosti Boga Svetega pisma, to je, da je Bog Svetega pisma Bog besede; z besedo ustvarja, z besedo kliče svetove in človeka v bivanje, z besedo nagovarja človeka, z besedo ga odrešuje. V Svetem pismu Stare zaveze se obrazec »zgodila se (mu) je Gospodova beseda, rekoč«, neupoštevaje drugačne sklone in oblike, pojavi več kot 100-krat.

Bog je prvič omenjen v prvem poglavju Prve Mojzesove knjige, kjer beremo: »Bog je rekel« (1 Mz 1,3). Prva Božja »dejavnost« je torej beseda. Temu vedno sledi njen ekvivalent »zgodilo se je tako«. Beseda, še posebej Božja, velja pa tudi za človeško, je torej resničnost sama. V hebrejski miselnosti so besede »stvari«, ki so prav tako resnične (snovne) kot katerakoli druga (materialna) stvar. To lahko ponazorimo z Jakobovim primerom (1 Mz 27). Ko je ta z zvijačo opeharil svojega brata za blagoslov, je očetu Izaku »vzel« besede,

ki so bile namenjene bratu. Ezav je kasneje mledoval pred očetom, vendar je Izak jasen: »Blagoslovil sem ga in ostal bo blagoslovljen!« (1 Mz 27,33). Lahko se vprašamo, zakaj Izak ni preprosto razveljavil besed blagoslova, ki jih je dal Jakobu, ali jih razglasil za neveljavne zaradi prevare. Toda v hebrejskem umu besed ni mogoče vzeti nazaj, saj so bile izrečene, postale so resnične. To je isto, če se izrazimo v prisposodbi, kot če bi Izak dal Jakobu nekaj fizičnega, recimo kozarec vode. Ko je Jakob izpraznil kozarec, ga ni mogoče vzeti nazaj. Ko izrekamo besede, te na neki način postajajo resničnost. Ob tem se lahko spomnimo na Pavlov poziv Korinčanom, posebej nekaterim ženam, k molku. Ta poziv vsaj primarno ne kaže na človeka, ki ima negativne predstave o ženskah, temveč na človeka, ki globoko razume Sveto pismo. Jezus podobno zapreti jezeru, ki »govori« in dela nered, kaos, streže po življenju: »Utihni! Molči!« (prim. Mr 4,39). To bi morali imeti v mislih, ko govorimo, razmišlja Pavel. Ker so besede resnične, vplivajo na druge, tako kot to vidimo tudi v Prg 12,8: »Besede krivičnih prežijo na kri, usta iskrenih pa življenja rešujejo.«

Prva Božja »dejavnost« je torej beseda. Temu vedno sledi njen ekvivalent »zgodilo se je tako«. Beseda, še posebej Božja, velja pa tudi za človeško, je torej resničnost sama.

Latinski prevod Svetega pisma: In principio erat verbum ... (V začetku je bila beseda ...) (Jn 1,1)

RAZGLED, KI GA VIDIJO BOŽJE OČI

4. postna nedelja

(22. marec 2020):

1 Sam 16,1b.6-7.10-13a; Ps 23; Ef 5,8-14;

Jn 9,1-41

Gledati s srcem, da vidiš tisto, kar je očem skrito. To modrost preda lisica Malemu princu. »Bistvo je očem nevidno,« pravi. Že davno pred Malim princem o tem prebiramo v 1. Samuelovi knjigi, kjer beremo o maziljenju malega pastirja, ki je postal velik kralj, kralj David. V tem šibkem fantiču nihče ni zmozel videti bodočega izraelskega kralja. A iz Božje perspektive je bil prava izbira prav on.

»Zares, Gospod ne vidi, kakor vidi človek. Človek namreč vidi, kar je pred očmi, Gospod pa vidi v srce.« (1 Sam 16,7b)

Bog vidi vnaprej. Vidi tisto, česar sami niti slutimo še ne. Pri tem pa je neizmerno potrpežljiv in ljubeč.

Zelo ljuba mi je primerjava našega Boga z GPS-om. Slišala sem jo kot najstnica in še danes naslika iskric v očeh mladostnikov, ko jim jo pripovedujem. Namreč, preden gremo dandanes na kako nam še neznano pot, si navadno pomagamo z GPS-om. Vanj vnesemo želeni cilj. Ta v nekaj trenutkih »preračuna« najbolj optimalno pot do želenega cilja, sicer pa nam ponudi več poti, ki vodijo do tja. Navadno izberemo tisto, ki je za nas najbolj priročna. Morda najhitrejša, morda tista z najmanj ovinki ali pa tista, ki se izogne avtocesti ali pa vnaprej zaznani gneči na cesti. Po pritisku na »start« nas začne glas GPS-a usmerjati. Kaj ta naredi, ko zgrešimo pot? Ponovno preračuna novo, najbolj optimalno pot do želenega cilja in nas usmerja naprej. Naposled prispemo na cilj.

Življenjski cilji nas kristjanov, ki smo Božji otroci, pa so Večnost, Nebesa, Objem našega Nebeškega Očeta.

Že ko nas je ustvaril, je imel za nas pripravljeno najbolj optimalno pot do cilja, do Njega. Dal pa

nam je tudi izjemno darilo. Svobodno voljo. Tako kot GPS tudi naš Oče ob vsaki drugače ubrani poti, kot jo ima sicer »preračunano« za nas, ne stori nič drugega kot »preračunava«. Preračuna tako, da je neskončno usmiljen. Da nam odpušča. Vedno znova. Nikoli ne obupa. Četudi še tako »zapeljemo« s poti in izbiramo vsemogoče, po naši presoji »bolj primerne« smeri. In njegove poti so prav neverjetno domišljene. Včasih se mi zazdi, da ima naš Bog izjemen smisel za humor. Koliko znamenj nam pošilja vsak dan, znova in znova. Deluje po svojem Duhu in ve, da zmoremo. »Od tega dne naprej je Gospodov duh napolnjeval Davida« (1 Sam 16,13b).

Steve Jobs je v enem svojih znanih govorov razlagal študentom, da ob pogledu na svoje življenje vidi nekaj pomembnih »točk«. S tem je imel v mislih dogodke, ki so se mu v tistem trenutku življenja, ko je bil del njih, zdeli vse prej kot smiselni. A ko jih je pozneje povezal, je razlagal študentom, je v njih ugledal nadvse smiselno pot. Pot življenja, ki ga je vodila do ustanovitve še danes enega najbolj znanih podjetij – Appli. In pot, ki se je sprva zdela tako zelo polna nesmiselnih »postaj«, je naenkrat, z daljnosežne perspektive, dobila smisel, in težko bi rekli, da je bila zgolj seštevek naključij.

»Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka.«
(Ps 23,1)

Davidov psalm nam s temi besedami danes slika podobo zaupanja življenjske poti Gospodu. Koliko zmorem sam izreči besede predanosti Bogu in mu zaupati, da je njegova perspektiva nepojmljivo daljnosežnejša od moje? Bog je naš Stvarnik in nas pozna, saj smo njegovi. Za tisto, kar je moje lastno, pa bi naredil prav vse, kajne? In On je za nas dobesedno naredil »prav vse«. Dal je življenje za nas. Obljubil nam je, da bo z nami, vedno. Po Svetem Duhu. V psalmu 23 beremo o tem, kako skrbno bdi naš Bog ob nas in nam vedno znova pošilja znamenja, da bi prispeli na cilj. V Njegov objem. Kako torej v polnosti zaupati našemu

V tokratni številki vam predstavljamo novo rubriko z naslovom »Biblični toposi«.

Grška beseda »topos« pomeni db. »kraj, prostor ali mesto«, pomeni pa tudi svetopisemsko »mesto«, tj. odlomek v Svetem pismu. V rubriki bomo predstavljali pomembne biblične kraje pa tudi predmete, ki jih bomo povezali s svetopisemsko pripovedjo in opozorili na njen pomen (za kristjane danes).

JERUZALEM

Nobeno mesto ni tako svetopisemsko kot Jeruzalem, vendar ga Izraelci sami niso zgradili niti imenovali. Najstarejši del mesta je bil naseljen v 4. tisočletju pr. Kr., zaradi česar velja Jeruzalem za eno najstarejših mest na svetu. Prvo svetopisemsko omembo Jeruzalema najdemo v 1 Mz 14,18, kjer se srečata Abraham in Melkízedek: »Salemški kralj Melkízedek pa je prinesel kruha in vina. Bil je duhovnik Najvišjega Boga.« Judovsko izročilo Salem enači z Jeruzalemom (prim. Ps 76,3) in verjetno so pred Davidovo osvojitvijo tam častili božanstvo z imenom Salem. Če pogledamo izven konteksta Svetega pisma, se zdi najbolj verjetno – kakor je razvidno iz Amarnskih pisem¹ – da je bilo izvirno ime mesta »Ursalim«, kar je najverjetneje sestavljenka dveh besed: glagola yaru (vzpostaviti, ustanoviti) in imena Salim (ali Salem), kanaanskega božanstva mraka, teme. Skupaj torej: »mesto Salema« ali »bivališče Salema« ali »ustanovljen, utemeljen od Salema«.

Judje vstopijo v zgodovino Jeruzalema v času osvajanja obljubljenе dežele pod vodstvom Jozuea v 12. stol. pr. Kr. (1220–1200). Sod 1,8 poročajo, da so Izraelci Jeruzalem osvojili in uničili, požgali z ognjem, vendar to poročilo ni povsem zanesljivo. Gotovo pa je, da je mesto približno dve stoletji kasneje zavzel kralj David in ga postavil za prestolnico združenega kraljestva (2 Sam 5,6). Mesto je takrat pripadalo Jebuséjcem in Benjaminov rod, na katerega ozemlju je bil Jeruzalem, jih ni mogel pregnati (prim. Joz 15,63; Sod 1,21) – predvsem zaradi njihove odlične obrambe, tj. naravne lege Jeruzalema. Jeruzalem je (bil) postavljen na ozek trikotnik med Cedronsko in Tiropejsko dolino zahodno od Oljske gore. Sveto pismo tako poroča:

»Kralj je šel s svojimi možmi v Jeruzalem proti Jebusejcem, ki so prebivali v deželi. Rekli so Davidu: »Ne prideš sem noter, marveč te bodo slepi in hromi pregnali« (2 Sam 5,6). Jeruzalem je namreč imel tako dobro naravno obrambno lego, da je nastal pregovor o pohabljenih, ki bi ga mogli obraniti. Davidu ga je vseeno uspelo zavzeti, čeravno ni povsem jasno, kako, morda preko podzemnega jaška (prim. 2 Sam 5,8), naravnega predora, ki je iz mesta vodil do izvira Gihon.

STARA ZAVEZA

Ko je David osvojil Jeruzalem, je dal tja pripeljati skrinjo zaveze (2 Sam 6). Napravili so versko procesijo, vzklikali, trobili na rogove, David pa je daroval in plesal pred skrinjo. V verskem smislu prenos skrinje zaveze v Jeruzalem pomeni začetek vzpostavljanja religije z enim samim verskim središčem. Predtem – in v resnici še dolgo potem – poznamo celo kopico verskih templjev, raztresenih po ozemljih dvanajstih rodov, npr. Gilgal, Šilo, Micpa, Gibeon, Dan ... Od vseh teh svetišč iz Stare zaveze je jeruzalemsko najpoznejše.

To Davidovo dejanje je imelo nepredstavljive posledice. Najprej s političnega vidika: v glavno mesto, ki ga je sam osvojil in ki ni pripadalo nobenemu izmed dvanajstih rodov, je posadil skrinjo, ki so jo vsi rodovi častili in je postala središče skupnega bogoslužja, ter s tem utrdil svojo oblast nad vsemi rodovi in zagotovil njihovo povezanost. Še pomembnejši pa je bil verski vidik: prenos skrinje zaveze v Jeruzalem je pomenil, da je Jeruzalem »dedič« šotora v puščavi. Šele s prihodom skrinje je Jeruzalem postal »sveto mesto«, in ta verska vrednota bo zatemnila njegovo politično pomembnost: obstala bo tudi ob delitvi Davidovega kraljestva in celo ob izgubi narodne neodvisnosti. David namreč prejme Božje zagotovilo, da bo prestol njegovega kraljestva v Jeruzalemu »utrđil na veke« (prim. 2 Sam 7,14), zato je nosilec mesijanskih pričakovanj.

¹ Amarnska pisma iz 14. stol. pr. Kr. vsebujejo osebno korespondenco med mestnim glavarjem mesta Urusalim, Jeruzalema, in njegovim nadrejenim faraonom (Amenotep III.). Amarnska korespondenca je arhiv, napisan na glinenih tablicah, ki je sestavljen predvsem iz diplomatske korespondence med egiptovsko upravo in njenimi predstavniki v Kanaanu in drugje v času Novega kraljestva.

Biblično gibanje ima novo spletno stran!

Pobrskejte med zanimivimi in koristnimi svetopisemskimi vsebinami:

- Biblična zaveza
- Gradiva za biblične skupine
- Biblična šola
- Arhiv revije Božja beseda danes
- Nedelja Božje besede
- Biblična zbirka
- Zavod Biblično gibanje

Vabljeni k ogledu!

<https://biblicnogibanje.si>

